אשר לה' לרבות ים האימורין. והקשה רבינו אלחנן הא אינטריך וחלב. דאימורין קאי עליה בכרת: סדע שלו. דבקדשים איסור חל

דתניא 1.0 לה' לרבות את האימורין

ואימורין קאי עלייהו באיסור עולין וחלב קאי

עלייהו באיסור כרת ה וקאתי איסור מומאה

חייל עליה תדע שכז הוא יו דהא רבי סבירא

ליה איסור חל על איסור (ואימא) וה"מ איסור

חמור על איםור קל אבל איםור קל מ (חל) על

איסור (והוא איסור) חמור לא ובקדשים שמעינן

ליה דאמר איסור קל על איסור חמור נמי

חייל דהא איסור מעילה קל ח הוא מיתה

ואיסור קדשים איסור חמור כרת ואתי איסור

מיתה חייל על איסור כרת ידתניא רבי אומר

ל) ופסחים כד. לו. זכחים לו: ן,
 ב) חולין קיי. ממורה לב: מעילה מיר, ג) ועיי חוקי זכחים מה: """ הלכ העלים, ד) וזכחים לת. חולין מו"ל, כ' ומ"ל, כ' ומ"ל, ב' ומורה לד. ו"ל, ה) ובמורה במשניום ליתם להלה, ה) ובמורה שבמשניום ליתם היחים

ע"ש], ז) [לקמן כה. סוטה מז. חולין פב.], מ) ג'' רש"ק, ט) [דברים

ב], י) [לו סוף פרק יג], ל) כדאימא ממורה לג:, ל) בס"א, דחטא,

מ) נ"ל הוא זה דיבור אחר ונמחה

מיבת אבל וועי' יעב"דן,

תורה אור השלם

והגָפֶש אֲשֶׁר תאכל בְּשֶׂר מוְבֶּח הַשְּלְמִים אֲשֶׁר לְיִי וְטְמָאָתוֹ עָלִיו וְנַבְרְתָה הַנְּבֶּשׁ הַהוֹא מַעמְיה: ויקרא ז כ ב. וְהַקְּטִירְם הַבֹּהְן הַמְּוֹבְהָה לְיִם אִשָּׁה לְרִיה נִיחוּ כְּל חֹלָב ליי. ווֹרָא נִיחוֹ כְּל חֹלָב

הגהות הב"ח

הגדות הב"ח (מ) במשנה אינו כן אם עד כל" ככל המעוה: (3) רש"י ה"ח אין פיעל וכוי קל הס"ד ה"ח מוקל ליהו ביל המיל לקל ליהו לה"ח מוקל ליהו כיל ה"ח מוקל ה"ח מול ליחור ולרי הדשום ולח מות בליחור ולרי הדשום ליחור ולרי הדשום ליחור ולרי הדשום ליחור היונו וליהו הדשום ליחור היונו ליחור ליח

דקרם דאתרבי מיניה ולדות קדשים הוח וממילה ידעינן

(ד) בא"ד קדשים והא דגרסינן: (ד) ד"ה שלבו וכו׳ המטא הס"ד

ואח"כ מ"ה נודע לו שחטא

ומייתי חטאת הק״ד ולח״כ מ״ה כיון דבעידן דאפרשיה

כו? כיון דהשתא וכו' לאימויי סילכך כו' הס"ד ואח"כ מ"ה לאחריות אבל מספקא לא אתריון אקדשיה לאחריות שאס:

גליון חש"ם

רבינו גרשום

רחמנא דאתי איסור חל על איסור: דתניא והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר לה' וטומאתו עליו לרבות את

להי וסוכאונו פלין לובוד את האימורין אע"ג דלאו נינהו דאימורין קאי עליהו באיסור עולין וחלב באיסור כרת ואתי איסור טומאה וחייל עלייהו:

איטר טומאה החייל עלייהוד. דהא ר' דסבירא ליה במסכת קידושין דאיסור חל על איסור

זני מילי כר׳. איסור כרת חמור

בו א מיי' פי"ח מהל' פסה"מ

הלכה יח:

מא ב מיי פ"ד מהלי מעילה
הלכה א:

מב ג מיי פ"ד מהלי ממורה
הלכה ג וכאיך מהלי ממורה
הלכה ג וכאיך מ"ד:
א ד ה מיי פ"ד מהלי (מאכלות
אסורות הלי כב) [פסס"מ הלי

מסורות הל כנן (פפסיית הלי
יטן:
ב ו מיי שם הלי כ:
ג ז מיי (פי״א מהלי מקי ממון
הלכה ט) [פ״ד מהלכות
מאכלות אסורות הלכה כבן:
ד ח מיי פי מהלכות רולמ

מוסף רש"י

הלכה יט:

מוסף רש"י
אשר להי. והנפש אשר מחלל
מכשר זכח השלמיים אשר להי.
ומכשר זכח השלמיים אשר להי
ומכשר זכח קבליים יכול היה"ל
עליו, וכתוני אשר להי לכדות אף
לתכתב מוצה השליים ונותלמו
עשל כתו (פחוים בדי). כל חלב
להי. בקדשים קלים כתים, ולהכי
מפינ גם להי לעיון מעילה (וווידיו
מרינ בהו להי למימות לקדשי הי
קרינא ביה לענין מעילה (וווידיו
קרינא ביה לענין מעילה (וווידיו
קרינא ביה ולהי למימות לחוים)
מילילתן (וווריץ צו) בעולליים הי
בילילתן (וווריץ צו) בעולליים הי ביליחתן (חולין צ.) כשנולדים הן קדושים ולח במעי חמן (מנחות פג. ובתריי, ובעיידו תחורה כה.) ולסכי נקט לשון בחוייתן, משום דהא דולדות קדשים קדושים נפקא לן בפ"ק דבכודות מיהיו לך, דכמיב רק קדשיך אלו הממורות, אשר יהיו לך אלו הולדות (מנחות שם

וכעייז ובחים קיד...

הדרן עלך דם שחייםה

עד שלא נערפה הצא ותרעה
בעדר. כסלה חולין (סוסה מז.

חולין פב.) והלי מנלו לים ליה הל

דלמריע ככמה דוכמי עגלה
ערופה נלסלת מחיים ורילתה
ערופה ללסלת שלילי היל לנחל איתן אוסרתה (סומה שם).

שימה מקובצת אז איסור דזרות חל כבר אבל ואז איסור דורות חל כבר אבל התם דטומאת הגוף לא חייל עד לאחר זריקה ועדיין לא נטמאת הבשר כשנטמא הגוף הוא דתמיר וחל טומאה אהיתר ואם נטמא הבשר כבר דאסורה לא חייל טומאת הגוף דאסורה ועומדת. תוס׳: כן דהא ר׳ סבירא ליה איסור חל על איסור (תיבת ואימא נמחק) וה"מ איסור חמור על איסור קל כו' פרש"י ולא

קרא דאשר לה' למדרש הניתר לטהורים חייבין עליו משום טומאה יש (מנחות דף כה:) ויש לומר דשקולים ויבאו שניהם בחד קרא: [וע"ע במום' מנחות כה: ד"ה מ"ל]: ברולדרות קדשים וקסבר בהווייתן הן קרושים. דאיסור חלב ואיסור מעילה בהדי הדדי קא אתו ואף על גב דבקדשים קלים ליכא מעילה עד לאחר זריקה כדתנן פ״ק דמעילה (דף ז:) מכ"מ איסורא מיהא איכא ואם תאמר הא איסור חלב קדים ממעי אמו דהכי אמר ר' יוחנן פרק בהמה המקשה (חולין עה.) תלש חלב מבן ט׳ חי חלבו כחלב בהמה דחדשים גרמי ולא אוירא ויש לומר דנהי דלא בעי אוירא דולד שינא כז לחוץ אלא מכל מקום בעינן אוירא דחלב שיולא החלב לחוץ וממעי אמו לא חייל:

הדרן עלך דם שחימה

המביא אשם. יפלו דמיו לנדבו כאו פירוש יביא בדמיו עולה והנסכים משל ליבור דמותרות אשם לקין המובח ולכך יביא עולה ים: אם משנשחט יגו הדם ישפך. לרבי מאיר אתי שפיר דחולין בעזרה נינהו אלא אפילו לרבנן דאמרי דעבדי מיניה עולת נדבה היינו דוהא לדמיו אבל איהו גופיה מודו דובח פסול הוא כה א"ל כיון דבשעת שחיטה לא היה ראוי לעולה שעדיין לא נודע לו לכך לא יקריבהו עולה אחר שחיטה:

בעדר דברי זו ר"מ וחכמים אומרים יירעה עד שיסתאב וימכר ויפלו דמיו לנדבה ר"א אומר יקרב שאם אינו בא על חמא זה הרי הוא בא על חמא אחר ₪ אם משנשחם הנודע לו ישפך הדם והבשר יצא לבית השריפה נזרק הדם ₪ (והבשר קיים) יאכל ר' יוםי אומר אפילו הדם בכום יזרק והבשר יאכל אשם ודאי אינו כן 🐠 עד שלא נשחם יצא וירעה בעדר משנשחם הרי זה יקבר נזרק הדם הבשר יצא לבית השריפה שור הנסקל אינו כן יעד שלא נסקל יצא וירעה בעדר משנסקל מותר בהנאה "עגלה ערופה אינו כן "עד שלא נערפה תצא ותרעָה בעָדר משנערפה תקבר במקומה שעל ספָּק באה מָתחלְה כיפרה ספקה והלכה לה: גמ' במאי פליגי ר"מ סבר כיון דלא צריך ליה לא רר"מ דאע"ג דידע דחמא כיון דבעידנא דאפרשיה ייי [לא ידע תצא ותרעה בעדר דר"מ דאע"ג דידע ובנודע לו שלא חמא להודיעך כחן דרבנן דאע"ג דלא חמא כיון דבעידנא דאפרשיה לא ידע] לבו נוקפו הוה הלכך גמר ומקריש א"ר ששת מודה ר"מ לחכמים

מקדיש ליה ורבנן סברי "מתוך שלבו נוקפו גומר ומקדיש תנא בין שנודע לו שהמא ובין ז נודע לו שלא חמא פליגי ר"מ ורבנן בנודע לו שחמא להודיעך במפריש

בל חלב לה' לרבות יאימורי קדשים קלים למעילה וִמעילה אימור מיתה וקא חייל על איַסור חלב דאיסור כרת הוא ש"מ בקדשים גלי קרא °והא תניא ר"ש אומר אין פיגול בעולין ואין נותר בעולין אלא תנאי היא ואליבא דר"ש דאיכא דאמרי בקדשים איסור חל על איסור וא"ד בקדשים נמי אין איסור חל על איסור ולמ"ד בקדשים נמי אין איסור חל על איסור יכל חלב לה' ס מאי עביד ליה מוקים ליה בולדי קדשים מ דקסברי מיולדי קדשים בהוייתן יהו קדושים דתרוייהו בהדדי אתו:

הדרן עלך דם שחימה

המביא אשם תלוי ונודע לו שלא חמא אם עד שלא נשחם יצא וירעה

הדרן עלך דם שחימה המביא אשם. ידו יצא וירעה בעדר.

על איסור לדברי הכל: דהא רבי סבירא ליה. בעלמא איסור חל על איסור והני מילי איסור חמור על הקל אבל קל על החמור לא ובקדשים

שמעינו ליה דאפילו הל על החמור. והא דאיסור חמור ים על ההל לא

איתפרש לי היכא: איסור מיחה. קל

הוא דאין חייבין על שגגתה חטאת:

לרבות אימורי קדשים קלים למעילה.

כדכתיב (ויקרא ג) כל חלב לה' (הוא) אלמא

דחטאה בשגגה מקדשי ה' [שם ה] קרינא

בהו: אין פיגול. חל על העולין שהאוכל

אימורי פיגול כגון כליות אינו חייב כרת.

אלמא אפילו איסור חמור לא חייל

אאיסור קל: (כ) תנא דמתני׳ אליבא

דרבי שמעון סבר איסור חל על איסור

בהדשים: והאי מנא דסבר איו פיגול

בעולין סבר בקדשים נמי אין איסור

חל על איסור: ולהאי תנא דאין

חל על חיסור. ונהחי מנח דחין פיגול בעולין האי כל חלב לה׳ דמשמע דמעילה חיילא אאימורים אלמא איסור

קל חל אאיסור חמור בקדשים מאי

עביד ליה דבשלמה מחשר לה׳ לרבות

אימוריו לאיסור טומאה לא פרכינו

דמצי לתרוצי דלאו רבי שמעון היא

אלא רבנן דפליגי עליה דר׳ שמעון

דאית להו בחולין איסור חל על איסור

על ידי כולל כגון נבלה ביוה״כ וטומאת

הגוף נמי איסור כולל הוא מגו

דמתקר בבשר אתקר נמי בחלב אלא

האי קרא דמעילה דאמר דאיסור קל חל על איסור החמור קשיא לן דהא לא אשכחן ליה בחולין אלמא דשני לן בין

חולין לקדשים: מוקי ליה. באימורי

ולדות קדשים: ים דקסבר ולדות קדשים

בהוייתן הן קדושין. והויה לישנא דקרא (ג) דאיתרבי מיניה ולדות קדשים

. דגרסינן בבכורות בפרק ב'

יד:) רק קדשיך ש אלו התמורות אשר יהיה לך אלו הוולדות וההיא דרשא דגבי

טומאת הגוף דלעיל אשר לה' לרצות האימורים לית ליה ומוקי ליה לדרשא

אחרינא בת"כ יולרבות את הלן ואת היולא:

בגמ׳: ישפך. לחמה: לבים השריפה. דאף על גב דחולין שנשחטו בעורה בקבורה כ) בעלמת החי בשריפה דהוי כזבח פסול: טרק הדם. קודם שנודע לו: שת יאכל. הבשר שהרי גמר כל

אפרו הלי מרי ומרו של אירור (היב לאם מלני בעד שהרי על הספק 26 מתמלה וכפר הספק והלן: זירק. הדס שכ השוש אירור של מידור במנו הידי של בי בהיחל לא פליגי רבון לא כורע בלידי לא עד של משלה של החומר השליים אירור של מידור של השלה לא החומר במידור של מידור של השלה החומר אירור של מידור של השלה החומר במידור של מידור של מידור של השלה החומר במידור של מידור של

עם שאר נאנו כחולין גמורין: וחל"א כו'. מפרש טעמא